



OHNISKO

Počítame s vami...

január – február 2018

SLOVO KAZATEĽA
Svätosť - viditeľná premena

SVEDECTVO
Premena na stanici

MLÁDEŽ
Keď sa sfarbia javory

Téma
Ako nestratiť mladých



Svätosť – viditeľná premena

Milí čitatelia Ohniska!

Na Nový rok je už takou zaužívanou tradíciou, že si každý z nás dávame nejaké osobné predsavzatie. Možno ste si niektorí povedali, že tento rok chcete navštíviť zaujímavé miesta, možno vo svojom osobnom živote dosiahnuť rapídne zmeny, ako napr. veľa jesť, a pritom vždy dobre zostať vo svojej línii, či veľa nakupovať, a málo minúť, alebo dokonca málo pracovať, a veľa zarobiť ☺. Možno sa chcete viacej venovať svojim deťom, vnúčatám, byť viacej so svojou rodinou, s manželom/manželkou, a nedovoliť svojim pracovným záujmom a starostiam, aby ovplyvňovali túto kvalitu vzájomných vzťahov, a že sa chcete usilovať o dosiahnutie lepšej rodinnej atmosféry.

Veľmi ma oslovilo predsavzatie jedného môjho kamaráta, ktorý už dávnejšie povedal, že jeho cieľom je, aby počas 365 dní v tomto roku 2018 urobil každý jeden deň jeden dobrý skutok jednému človeku. Povedal som mu, že má čo robiť a že s tréningom mal začať už vlni.

Nový rok. Sme o rok starší, ale aj o rok skúsenejší. Zažili sme toho veľa. Stretli sme nových ľudí, vo svojej práci a službe sme sa posunuli vpred či urobili radosť viacerými skutkami lásky a milosrdenstva.

Na Nový rok mávame v našich cirkevných zboroch liturgiu Obnovenia zmluvy s Bohom. V rámci obsahu tohto Obnovenia zmluvy si môžeme dať nové predsavzatie: odovzdať sa Bohu so všetkým, čo máme; dovoliť Mu, aby bol našim Pánom a Spasiteľom; žiť nový život vo vzťahu k Nemu – žiť v pokore a bázni pred Jeho tvárou; žiť nový život kresťana – žiť naplno to kresťanstvo, ktoré sme prijali so všetkým, čo k nemu patrí: služba, svedectvo, spoločenstvo a modlitba.

Možno si povieme, že to nedokážeme. Veď už toľkokrát sme si povedali, že budeme iní – lepší, že sa budeme vystríhať hriechu a zlým návykom, že budeme chcieť odpustiť a zabudnúť... A výsledok? To isté! Stále sa previňujeme voči Bohu, voči iným ľuďom a naša viera

v Pána Ježiša Krista nebola a nie je nijako zvlášť pútavá, oslovujúca, skôr niekedy až unudená, otrávená a bez chuti.

Ale o to viac je pred Bohom vzácnejšie, keď vždy nanovo dokážeme pred Neho predstúpiť a dať Mu nový záväzok poslušnosti, oddanosti a pokory. Ak po tom úprimne túžime a chceme žiť v harmónii s Bohom, potom sa to rýchlo prenesie aj do vzťahu k ľuďom. Pretože ak je náš vzťah k ľuďom taký, aký je – pretváрка, neúprimnosť, znechutenie, nezáujem –, tak reálne vypovedá o tom, aký máme vzťah aj s Bohom.

Všetci poznáme biblickú postavu Zacheja. Bol colníkom, ktorý vyberal peniaze. Nebol spravodlivý vo svojej práci. Kradol. Klamal. Zavádzal. Pohoršoval. Nemal dôveru. Asi si z toho ťažkú hlavu nerobil, pretože mal peniaze, majetok, mocenský vplyv a absolútne ho nezaujímalo, akú má povesť.

Keď sa dopyčul o Ježišovi, nič mu nebránilo v tom, aby sa s Ním osobne stretol. Keď sa Ježiš naňho zadíval, povedal mu, aby zišiel zo stromu, a navštívi ho. Ježišova prítomnosť Zacheja viditeľne zmenila. Boh ho motivoval k reálnej zmene svojho života. Čo sa potom stalo? Tým, čo ich oklamal, sa ospravedlnil, a viacnásobne vrátil, čo nečestne vzal. Toto sa deje s našim životom, keď sa vo svojom srdci otvoríme Svätému Duchu a prijmeme Ho do svojej domácnosti.

Žíme svoju vieru naplno! Nebuďme teoretikmi, ale praktikmi. Buďme svätými ľuďmi, ktorí svojím životným príbehom, osobným svedectvom a praktickou vierou oslovia svoje okolie. Pozvime Pána Ježiša do svojho života na začiatku tohto roka a dovoľme Mu, aby sa u nás cítil príjemne. Nech je súčasťou nášho života, našej rodiny, nášho cirkevného zboru a našej práce. Zažime premieňajúci Boží dotyk – Boží impulz, ktorý nás posunie vpred k autentickému kresťanstvu.

Nech nám v tom Pán Boh pomáha!

Ivan Lukáč

Vyspievaná viera

Rok 2017 bol – široko-d'aleko presahujúc múry kostolov – významným výročím reformácie. Mnohí spievali Lutherovu pieseň *Hrad prepevný je Pán Boh náš*. Reformácia vytvorila nové piesne. V kalvínskej Ženeve vznikli neprekonateľné nové zhudobnenia Žalmov. Každé cirkevné obnovné hnutie vyprodukovalo bohatstvo nových piesní, vrátane metodistov. Viera chce byť spievaná.

Počas Nového roka sa v Bazilej konalo jedno veľké mládežnícke stretnutie komunity z Taizé. Taizé je príkladom hnutia vychádzajúceho z protestantských koreňov s ekumenickou pôsobnosťou. Cirkevná latinčina mala prostredníctvom piesní z Taizé na evanjelických bohoslužbách dokonca premiéru: *Laudate omnes gentes* (Dobrorečte, všetky národy) alebo *Ubi caritas et amor, Deus ibi est* (Kde je dobro a láska, tam je Boh). Piesne z Taizé si spolu s množstvom ďalších celosvetovo rozšírených novších piesní našli cestu do nemeckého vydania Spevníka Evanjelickej cirkvi metodistickej.

Reformačné jubileum 2017 nám pripomenulo hlavné reformačné zásady: „jedine Biblia“, „jedine Kristus“, „jedine skrze vieru“, „jedine z milosti“. Nedávno v jednom blogu kubánsky metodistický teológ Justo González navrhol pridať ďalšie „jedine“: „jedine láska“.

Hneď som pritom musel myslieť na piesne Charlesa Wesleyho. Či neustále neospevoval Božiu lásku, ktorá nás robí schopnými milovať? Prečítajte si raz piesne Charlesa Wesleyho v nemeckom Spevníku! *Láska, zostúp na zem, Ty, ktorá nepochádzaš z tohto sveta, učiň, aby bola Tvojou, zaklop u nás na svoj príbytok!*

„Jedine láska“ je základom metodistickej identity. A táto Božia láska chce byť ospievaná. Oživuje. Uvádza do pohybu. Preto Vám prajem „vzletný“ rok 2018, rok plný nadšenia, v ktorom metodistické zbory budú spievať a žiť: *Priprav ma pre Tvoje kráľovstvo! Všetko, čo požaduješ, je: dokonalá veľkosť, hĺbka prostej lásky.*

biskup Patrick Streiff
(preklad: M. Kušiaková)



Služba v DSS Betánia 24. 12. 2017.

Dnes budeš so mnou v raji

Dňa 10. 12. 2017 zomrela sestra Margita Ollerová zo Skleného. Narodila sa 10. 10. 1926 na Zakarpatskej Ukrajine v obci Huta ako najmladšia zo 4 sestier. Detstvo a mladosť prežila v rodnej obci. Vydala sa za Jozefa Ollera 13. 8. 1946. V roku 1947 sa s manželom presťahovala do Skleného, kde sa im narodila dcéra Mária (1948) a dvaja synovia: Ján (1953) a Vladimír (1963). Pracovala v robotníckych povolaniach v stavebnom podniku, na pošte a na železnici. Bola znovuzrozenou kresťankou, preto bol jej život v prvom rade určený úprimnou vierou v Boha. Božie slovo jej poskytovalo silu v každodennom, často namáhavom živote na dedine.

Sestru Margitu som poznal ako kazateľ a spolubrat v Evanjelickej cirkvi metodistickej viac ako 30 rokov. Celkom živo si spomínam na prvú cestu do Skleného na druhý sviatok vianočný v roku 1982. Rodina sestry Margity totiž otvárala svoj dom pre zhromaždenia veriacich na príležitostné bohoslužby. Sklené vtedy patrilo pod farnosť Bratislava, ale pre veľkú vzdialenosť tam kazateľ dochádzal iba na Vianoce a na Veľkú noc. Medzi návštevami kazateľa sa v dome Ollerovcov schádzali veriaci na domáce stretnutia; aby si spoločne čítali z Božieho slova, spolu sa modlili a navzájom sa

povzbudzovali svedectvami. Bolo to odvážne a obetavé konanie, ktoré si s úctou a rešpektom pripomíname. Vtedajšie politické pomery hrozili nepriazňou ľuďom, ktorí sa nebáli verejne priznávať k viere a poskytovať svoj prírbytok na domáce bohoslužby. K Ollerovcom dochádzali občas na návštevu aj bratia a sestry z Bratislavy, zo Sereďe, z Jenkoviec, prichádzali aj ľudia zo Skleného a okolia. V príjemnom prostredí obývačky otvárali Písmo, potešovali sa Jeho čítaním a výkladom, piesňami, napomínali sa žiť čistý život z viery v Pána Ježiša, nášho osobného Spasiteľa. Sestra Margita bola často jednou z tých, ktorí svojim životom osvedčovali, aký dobrý je Pán Boh. Milovala Božie slovo a žila s modlitbou a piesňou na perách.

Teraz je v raji. Vieme to z Písma. Jeden zo zločincov; z tých, čo viseli na kríži vedľa Ježiša, uznal svoje viny a poprosil Pána Ježiša slovami: „Ježiš, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva. Ježiš mu odpovedal: Amen, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ (Lk 23,42-43) A taktiež veľký apoštol národov svätý Pavol vraví: „Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nermútili ako ostatní, ktorí nemajú nádej. Veď ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh skrze Ježiša privedie spolu s ním aj tých, čo zosnuli.“ (1 Tes 4,13-14)

Foto z roku 1987, zľava: rodina kazateľa Bendu, Braňo Hronec; Lenka, Dana a Kamila Procházkové, sestra Zuzanka, sestra Ollerová, brat Oller.



Smrť pre nás veriacich nie je len koncom telesnej existencie. Áno, telo už prestalo vykonávať svoje funkcie, naplnil sa jeho čas na tejto zemi, ale duša žije v novej forme svojej existencie, a to navždy, s Pánom; teda s Bohom, ktorému počas telesného pobytu na zemi slúžila. Veriaci má túto živú nádej, a dosť možné, ako píše svätý apoštol Pavol, ani nezomrie, pretože Boh má svoj čas aj pre túto zem. Ak sa to stane, že Boh ukončí dejiny sveta, píše apoštol Pavol, príde súdny deň, povstanú k Nemu tí, čo zomreli, ale aj živí, a budú uchvátení v oblakoch hore v ústrety Pánovi, a budeme tak navždy s Pánom. Týmto slovami sa máme potešovať. Slová svätých Písem sa v dejinách vždy naplnili, preto môžeme aj týmto nádejným slovám plne dôverovať.

Vďaka Bohu za spoločenstvo viery, nádeje

a lásky, ktoré sme mohli mať so sestrou Margitou Ollerovou. Vo svojom živote pochopila a snažila sa uplatňovať svätosť podľa Písma. Verím, že keby mala tú možnosť, odkázala by nám niečo také, ako vyjadruje List Hebrejom 12,2: „Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery.“ V ňom je naša spása, naša večná budúcnosť.

Pavel Procházka



Správa zo stretnutia sestier

Veľké Kapušany

Na jeseň 2017 sa konalo stretnutie žien v klube dôchodcov vo Veľkých Kapušanoch s misionárkami z Holandska. Bolo to stretnutie s názvom *Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí*. Sestry Dinie a Johana z misijnej organizácie Barnabas mali slovo. Toto stretnutie nám malo pomôcť odhaliť klamstvá, ktorým sme uverili: o sebe, o Bohu a o vzťahoch. Mali sme si na zrkadlá napísať pravdu z Biblie, ktorá nám pomôže znovu vidieť seba tak, ako nás vidí Boh. Pre mňa osobne bolo veľkou radosťou, že sa Boh cez toto stretnutie dotkol srdca žien, sestier, a odchádzali domov so zážitkom dotyku Božej lásky a s pravdou, ktorá im, verím, pomôže prísť bližšie k Otcovi.

Svetlana Kõmives Francisti



AKO NESTRATIŤ MLADÝCH

Čím to je, že mnoho mladých ľudí stráca záujem o cirkev, o spoločné bohoslužby? Sú sila a moc evanjelia v dnešnej dobe menšie ako kedysi? Hlása sa vôbec v našich zboroch jasné, i pre mladých zrozumiteľné evanjelium? Alebo je vinníkom doba a spoločnosť, v ktorej žijeme? Naozaj dnešný svet ponúka a dáva mladým viac ako cirkev a ľudia v nej? Alebo sú to samotní mladí ľudia, ktorí hľadajú povrchnosť, zábavu a ľahko dosiahnuteľné ciele? Je skutočne Ježiš Kristus nepodstatný a nepríťažlivý pre mladých ľudí? Verím, že nie je! Ale myslím a zdá sa, že cirkev v mnohých prípadoch áno.

Ako sa teda mladí ľudia dívajú na cirkev, na nás? Často som nad tým premýšľala. Nevyrastala som v žiadnej detskej besiedke ani neprežila svoje dospievanie a mladosť v kruhu veriacich, neviem, aké boli a aké sú ich očakávania, túžby, predstavy, ale som presvedčená, že všetci mladí, veriaci i neveriaci, si prechádzajú neľahkým obdobím v čase dospievania. Hľadajú si svoje miesto na zemi, často bolestne poznávajú samých seba, svoje okolie i svet a túžia po naplnení a láske vo svojom živote. Prečo teda nie je cirkev miestom, kde mladí nachádzajú odpovede na svoje otázky, kde nachádzajú podporu, pomoc, povzbudenie pri dospievaní, vo svojich životných zápasoch, i zmysel a naplnenie svojho života?

Keď som ja bola mladá, hnala ma do sveta i do boja so spoločnosťou túžba po pravde. Hlásaná materialistická ideológia necitlivo útočila na moju potrebu duchovného života, a tak ma – paradoxne a vďaka Bohu – priviedla ku kresťanom. Dnešní ľudia na rozdiel od doby mojej mladosti väčšinou veria v duchovný svet. Majú slobodu vybrať si z množstva duchovných náboženských smerov a ideológií. Ale ani oni to nemajú jednoduché. Vo svete, kde je pravda relatívna, kde má každý právo na „svoju pravdu“, kde subjektivita nahrádza objektivitu, sa zdá, že problémy sveta nie je možné riešiť globálne. To

vedie k pasivite, často i k bezmocnosti, a snaha o riešenie akýchkoľvek problémov začína a končí u človeka a pri jeho individuálnych potrebách. Ale i tam sa človek ľahko stráca v záplave množstva zaručených návodov a právd, často i protirečivých, ktoré vedú človeka k samolúbošti, sebaľútosti či k ešte väčšej bezmocnosti.

Čo však podľa môjho názoru mladým dnes najviac chýba, čo skutočne hľadajú, je bezpečné rodinné prostredie: „domov“, kde sa môžu „ukryť“ pred záplavou sveta a jeho nárokmi na výkon a úspech. Miesto, kde vládne láska, prijatie a skutočné vzťahy. To je to, čo dnes mnoho mladých stratilo či stráca; to je to, čo je dnes v každodennom ohrození. Pevné, „rovné“, pravdivé vzťahy. Preto si myslím, že mladých nezaujímajú naše výkony ani úspechy, ani to, ako mnoho toho ako kresťania vieme, pokiaľ nevedia, ako veľmi nám záleží na druhých. Ako a v akých vzťahoch žijeme. Či skutočne, pomoc v bolesti, samote, pokánie, odpustenie, utrpenie, nie sú len prázdne slová, ktoré znejú z našich úst smerom k svetu. Viac sa zaujímajú o to, čo Ježiš Kristus urobil pre mňa, pre teba, pre nás ako kresťanov, než o to, v čo veríme. Ak sa cítia v zboroch, kostoloch, v cirkvi ako „doma“, ako na mieste, kam patria a sú prijímaní, sami sa začnú pýtať, otvárať sa v dôvere a v snahe porozumieť sebe, svetu i Bohu.

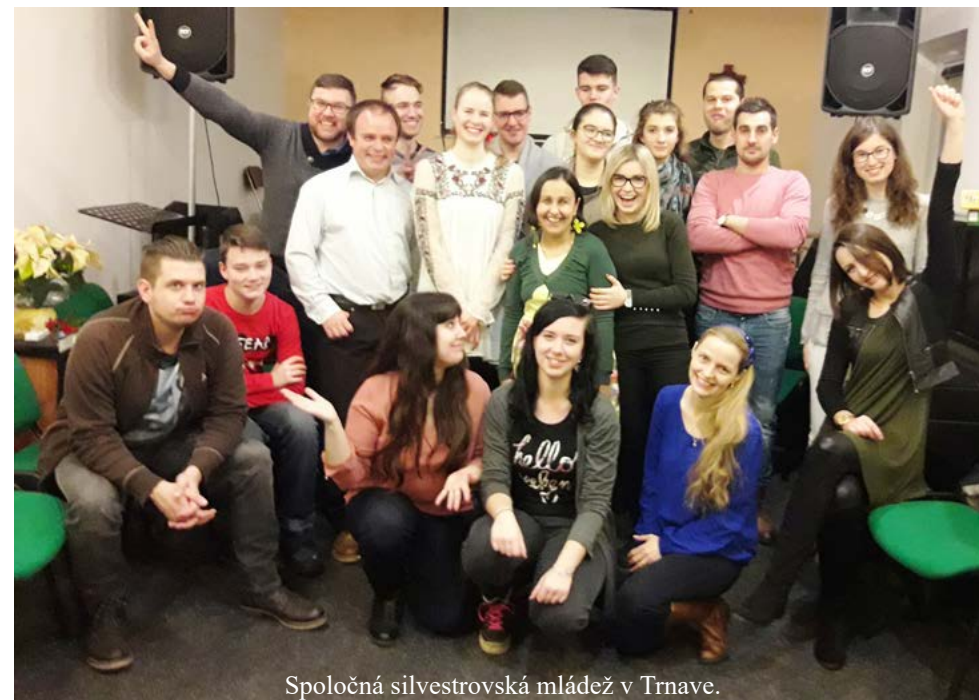
Sme teda ako cirkev takou pravdivou, reálnou rodinou, spoločenstvom pre mladých ľudí? Sme im dostatočne otvorení, prístupní a zrozumiteľní so svojim vlastným životom, zápasmi, problémami? Sme skutočnou Božou rodinou, ktorá otvorene, pokorne a s láskou hovorí o svojich zápasoch, výhrach i prehrách? Sme rodinou, ktorej nie sú ľahostajné pochybnosti a boje mladých ľudí? Sme dostatočnými príkladmi, vzormi v nasledovaní Ježiša Krista vo svojom živote? Sme vo svojom živote, v zboroch vernými, pokornými vzormi a šíriteľmi výzvy nasledovať Ježiša Krista?

Som presvedčená, že v snahe zapáčiť sa mladým ich nepotrebujeme lákať do svojich zborov na super akcie, vymýšľať extra aktivity, hlásať a sľubovať radosť, úžasné zážitky, blahobyť. Svet je preplnený takýmito ponukami. Kristus je však Ten, ktorý jediný môže prevýšiť akúkoľvek lákavú ponuku tohto sveta. A cirkev môže byť tou, ktorá osloví a zaujme mladých na ich ceste hľadania, poznávania seba, sveta i samotného Boha. Ak bude pravdivo, jasne hlásať Krista, poukazovať na svojho Boha, nie z miesta nadradenosti a moci, ale ako niekto, kto otvorene svedčí o Bohu svojím životom, pozýva na spoločnú cestu za Pánom. Ako niekto, kto hlása a žije celú pravdu, nebojí sa popri hlásaní Božej lásky, milosti, pokoja, nádeje ukazovať i na Kristov kríž, i na ten svoj. Pís-

mo je plné nádherných svedectiev Božej lásky, vedenia a milosti. Je plné ľudských príbehov, zápasov, ktoré sú pre nás kresťanov úžasným povzbudením na ceste hľadania, uspokojením túžby po celoživotnej orientácii, smere, ceste, po Bohu. Verím, že aj my ako kresťania, Boží svedkovia a služobníci, vo svojej úprimnosti, otvorenosti a vernosti Bohu a pravde, máme a môžeme byť takýmito príbehmi povzbudenia a pomoci pre mladých na ich ceste k Bohu.

Ingrid Hrubá

Autorka pochádza zo Slovenska a od minulého roka je riaditeľkou Diakonie ECM v ČR. Jej manžel Ctirad Hrubý je kazateľom v Mikulove a vo Valticiach, kde spolu slúžia.



Spoločná silvestrovská mládež v Trnave.

Zuzana Burgerová- -Cacciabue: KEĎ SA SFARBIA JAVORY

(Porta Libri, 2013, 397 s.)

Pre sedemnásťročnú Emmu sa v poslednej dobe všetko komplikuje. A to aj vďaka mladému susedovi, ktorého napriek jej hlboko zakorenenej strachu z opustenia nedokáže dostať z mysle... Jej otec sa predsa vykašľal na rodinu bez mihnutia oka, keď bola malá! Všetci muži sú určite rovnakí! Podarí sa raz Emme nanovo veriť mužskému pokoleniu?

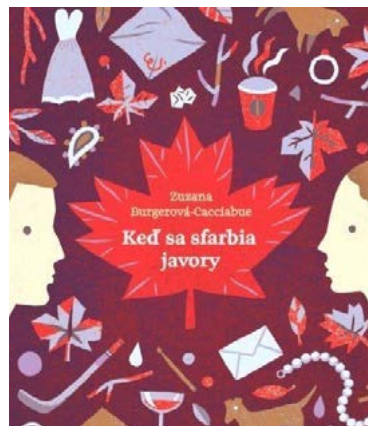
Príbeh o hľadaní dôvery v ľudskú lásku, ktorej pomohla tá najsilnejšia. – Láska Božia.

Povedali o knihe

JANKA: Príbeh sedemnásťročnej Emmy, ktorá je zaľúbená do suseda. Je to jej krásny, neznámy rytier. No on si ju veľmi nevšima... či práve naopak? Čaká na ňu a prihovára sa za jej srdce. On je kresťan, ona nie. Čo s tým? Kniha sa veľmi dobre číta, je plná romantiky; hovorí o odpustení, o milosti, čakani. Je to milý, povzbudivý príbeh, i keď podľa mňa je tam dosť bozkov.

MARI: Kniha Keď sa sfarbia javory je príbeh Emmy a Tima, ktorý sleduje ich cestu lásky a spoznávania – nielen toho vzájomného, ale aj samých seba, a zároveň pozoruje aj spôsob, akým sa učia dôverovať jeden druhému. Pretože na fungujúci vzťah sú potrební traja: muž, žena a Boh uprostred nich.

Emma po tom, ako ich opustil otec, ani v sedemnástich rokoch nedokáže úplne dôverovať mužom, nehovoriac o Bohu. Jej strach ju pohlcuje, prázdnota v jej srdci sa stále prehlbuje,



je, ale na druhej strane nevie zabudnúť na zelené oči svojho vyvoleného, ktorého spočiatku prezýva pánom Knightleyom.

Po celú dobu je príbehom jednoducho popretkávané posolstvo evanjelia, pričom čitateľ má možnosť spolu so samotnou hrdinkou hľadať cestu k Tomu Najvyššiemu, tak ako aj odpovede na veľa nezodpovedaných aktuálnych a nadčasových otázok ohľadom viery.

Na jednej strane vtipná knižka, ktorá svojou hrúbkou vôbec nestráca na kvalite, na druhej strane citlivý dej, ktorý sa vás dotkne. S postavami budete chcieť plakať, hnevať sa, keď spravia osudové chyby, ale aj utešovať ich, keď už niet cesty späť.

Emmin príbeh vás nenechá chladnými a pri prevrátení poslednej stránky zistíte, že ste asi stratili kus seba – tak ako to pri dobrých knihách býva. Odporúčam všetkými desiatimi.

Mia: Je to jedna z najlepších kníh, aké som kedy čítala; hodnotná kniha s krásnymi myšlienkami, plná nádeje a krásy, ktoré každé dievča potrebuje. Román je veľmi aktuálny pre dnešnú dobu. Emmu a jej dvoch súrodencov opustil otec, keď boli malí. Veľa ľudí vyrastá v neúplných rodinách alebo zase iní sa dostali do zajatia hriechu. Emme, zranenej z detstva, pripadal Timothy ako dokonalý muž, bez problémov a chýb. Nevedela, že aj syn pastora môže mať za sebou ťažkú minulosť... Nádherný príbeh o čistej láske mladých ľudí a pritom aj o tej nekonečnej Božej.

Niečo práve pre TEBA

Drahý čitateľ – ak ťa tak osloviť smiem – sprav si chvíľku čas na tieto riadky. Niečo dôležité povedať ti chceme, zaberie to len minútku – čas krátky.

Je tu Nieкто, koho si nevšimaš, možno ani nevieš, že je to tak. Ak však niečo stále hľadáš, pochybujem, že pravda je opak.

Často sa o mnohé veci strachujeme, i keď to vôbec netreba. O zajtrajšok sa obávame, hoci ten sám postará sa o seba.

Znepokojení a neistí narobíme veľký hluk. Pritom keď chceme vidieť život farbistý, stačí sa len celý vzdať do Božích rúk.

Ten čin neobsiahne myseľ, neopíšu slová. Ježiš totižto na kríži za teba visel a spravil by to iste znova.

Že si o tom nepočul ešte nikdy? Tak teraz už vieš. Svoje hriechy a pády tomu Najvyššiemu predkladať smieš.

Stačí len úprimne vyznať: „Pane, zhrešil som. Nechcem už takým byť.“ Potom len sleduj s úžasom, aké to je, ako nový človek žiť.

Božia láska zotrvá, i keby pevnosti padali. Len ona hriechy pochová, hoci by sa ti veľké zazdali.

Tento svet nemá možnosti a ani si nedá námahu poskytnúť ti život v plnosti, aký nájdeš len v Bohu.

Tak na čo ešte čakáš? Ježiš ti ponúka niečo úžasné a krásne. Len z dvoch možností vyberáš; v tejto je odpustenie a život, čo nezhasne.

Marianna Bučányová



Mladí ľudia

Pokračovanie k téme Ako nestratiť

Prvou, veľmi dôležitou vecou je zapojenie detí a mladých aspoň do malej služby v zbere. Mladí cítia dôležitosť, keď sú aj oni súčasťou tímu. Ďalej je to podpora od zboru a kazateľa. Ak má kazateľ kladný vzťah k mladým, oni to vycítia a budú ho nasledovať. Kazateľ, ktorý jednoducho súdi mladých za ich prehnané pozeranie do mobilu a jednostranné sedenie pri Facebooku, len vyvolá odpor a nie túžbu po duchovných veciach. Prílišné napomínanie a súdenie môže byť dôsledkom úteku do sveta. Ďalší problém je vplyv rodičov. V rozbitých rodinách chýba častokrát mužský alebo ženský vzor. Mladí hľadajú v cirkvi duchovnú oporu a správny vzor.

Dnešná doba nás vystríha, aby sme ešte viac zintenzívnili svoj smer práve k mladým ľudom a deťom. Skrytá komôrka dokáže častokrát viac, ako naše plány a zámery. Božie slovo nás učí, že ak sa budeme dvaja alebo traja modliť za spoločnú vec, Boh nás vypočuje. To je výzvou pre dnešnú cirkev: aby sa práve v týchto časoch modlila za stratenú generáciu našich detí a mladých.

Peter Valo

Pamätám si na vetu jednej staršej sestry, ktorú povedala našej vtedajšej mládeži: „Mladí ľudia, vy ste okrasou, ozdobou nášho zhromaždenia. Preto je dôležité, aby ste sedeli vpredu.“ Myslím si, že by sme im mali spolu s rodičmi ukázať, že nám na nich záleží. Robíme niečo zle? Ak áno, ako to napraviť?

– *Spomenúť ich v kázni.* Vždy sa dajú vsunúť 2 – 3 vety, aby sme dorast alebo mládež oslovili; spomenúť v kázni niečo, čo im je blízke...

– *Zapájať ich do bohoslužby.* Mali by sme hľadať spôsoby, ako ich zapojiť, aby vedeli, že sú potrební a aby sa cítili súčasťou. (Môžeme

im ponúknuť zoznam vecí, aby si mohli vybrať: vítať ľudí, vykonať zbierku, rozdať oznamy, čítať biblický text a pod.)

– *Organizovať stretnutia.* Niekedy stačí málo. Čítala som, že v jednom zbere mali len 3 – 4 dorastencov. Jeden manželský pár začal pre nich robiť jednoduché výlety. Začali si tam pozývať priateľov a práca sa rozrástla.

a) Zbor by im mal ponúknuť priestor, kde by sa mohli rozprávať a tráviť voľný čas.

b) Dorast a mládežníci z viacerých zborov by sa mohli raz za nejaký čas stretnúť. My sme sa takto stretávali s mládežou zo zboru Panenská v Bratislave. Raz sme slúžili spevom my v Bratislave, potom oni u nás. Niekedy sme spolu aj spievali. Stretávali sme sa aj na výletoch.

Dnes, keď majú niektorí rodičia málo času na deti a tie sú obklopené mobilmi, počítačmi, rôznymi krúžkami, dôležité je, aby sme sa modlili o múdrosť, ako deti nestratiť zo zboru. Tiež je potrebné o tom s rodičmi hovoriť. Nielen zboru, ale aj rodičom na tom musí záležať, aby sa niečo pre deti, dorast, mládež robilo. Modliť sa a hľadať ochotného človeka (ľudí), ktorý sa im bude venovať, je tiež dôležité.

Milena Belková

Na základe vlastnej skúsenosti z predchádzajúceho cirkevného zboru môžem potvrdiť, že dôležitým faktorom na udržanie mládeže je vytvoriť mladým priestor na stretávanie a niekoho, kto sa im bude s láskavým a priateľským prístupom venovať. Deti sa po celodennej námahe v škole cítili byť unavené a nič sa im nechcelo. Pokiaľ vedeli, že na stretnutiach ich čaká zábava, kolektív mladých ľudí, dobré duchovné slovo a pohodová atmosféra, veľmi sa tešili a vôbec neriešili, koľko je hodín. Jednoducho sa tam dobre cítili. Niekedy naozaj stačí veľmi málo – priateľský prístup bez aké-

sú ozdobou

mladých ľudí zo zboru.

hokoľvek nadradovania. Takisto sa potrebuje naučiť mladých ľudí počúvať a ukázať im, že ich máme radi a že máme v záujme tráviť s nimi čas a byť tu pre nich. Som presvedčený, že Pán Boh môže požeňať aj taký zbor, kde mládež nie je, alebo kde vidno situáciu, že dorast nebude pokračovať v navštevovaní cirkevného zboru. Potrebuje na to svoje nástroje – ľudí ochotných a citlivých na vnímanie podobných potrieb. Nech sa Jeho dielo zviditeľní a Jeho meno oslávi!

Ivan Lukáč

Otázka, čo robíme zle, keď strácame odrastené deti, ma veľmi často zamestnáva, ale aj zarmucuje, najmä v poslednej dobe. Občas mi niektorí, teraz už dospelí kresťania spomenú, ako chodievali na besiedku do Serede, ktorú som s nimi mávala v soboty poobede. Niektoré deti cestovali vlakom z Leopoldova a Trnavy. Určite záležalo predovšetkým rodičom na tom, aby dorastenci boli spolu, ale aj pri Božom slove. Mne vtedy veľmi pomáhala kniha od J. A. Komenského Veľká didaktika, kde autor spomína aj metódu vštepovania nábožnosti. Ďalej hovorí, že deti potrebujú svojich rovesníkov a je potrebné, aby sme ich čo najviac chránili od zlej spoločnosti. To sa deje aj na besiedke a na stretnutiach dorastu či mládeže. Dospievajúcich by sme sa mali pýtať aj na stretnutie podľa ich predstáv. Veľmi veľa môžu a mali by pomôcť aj rodičia, čo aj učiteľ národov radi: aby sme pomáhali dospievajúcim, aby v nich múdrosť Božia mohla zapustiť večné korene (Kaz 12,1).

Elena Tagajová

Odpovede študentov modulu A, kurzu pre laikov ECM, boli redakčne skrátené.

Kroky plné istoty

Abakuk vyslovuje Bohu dôveru, ktorá je aj zaslúbením, lebo to, o čom je vo viere presvedčený, zhoduje sa s Božou vôľou. Najprv zostupuje do hĺbky chudoby a hladu, ale zostupuje tak, aby sa mu noha nepošmykla. Boh chráni jeho kroky a vedie ich. Inokedy zase vystupuje na horu, kde zápasí, no nebojí sa ani výstupu, lebo ako ho Boh chránil pri zostupe, chráni ho aj teraz. Jeho sila je samotný Boh. Nezabúdajme, aj našou silou je samotný Boh.

Hospodin dáva Abakukovi a jeho krokom aj istotu. Ako keď kamzík skáče zo skaly na skalú a nezakolíše sa. Boh sa nám ponúka ako jedinečná milosť, aby sme aj po najťažších cestách dokázali prejsť aj bez pošmyknutia. Naše kroky vedie a prispôsobuje, aby sme dokázali prejsť po nebezpečných cestách s istotou a bez stratenia sa, či zablúdenia.

Možno nás Boh už čoskoro zavolá na vyššie miesta. Budeme musieť vyjsť tam, kde sa zhromažďujú všetci oslávení, na Sion. Nech sú pevné naše nohy viery, len s nimi môžeme kráčať ako na horskej túre...

„Hospodin, Pán, je moja sila, On jeleními robí moje kroky a vyvedie ma na svoje výšiny.“ (Abakuk 3,19)

Lucia Lukáčová

V Gerlachove sa rozdalo 60 balíčkov

Znovu si deti, rodičia, starí rodičia a ďalší prítomní mohli v decembri 2017 vypočuť vianočné posolstvo z úst detí, ktoré počas roka dochádzali do zboru na detské kluby. V piesňach, básničkách i v scénke deti jasne poslucháčom poukázali na pravý význam Vianoc. Nie stromčeky, svetielka, dobré jedlo či darčeky sú jadrom Vianoc, ale skutočnosť, že Boh v Ježišovi Kristovi zostúpil na zem, aby zachránil hriešnika. *Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.* (Jn 3,16) Modlime sa za deti, ktorým slúžime; aby vierou v Neho boli tiež zachránené a mali večný život. Po skončení programu každé prítomné dieťa dostalo balíček. Rozdalo sa 60 balíčkov. Tento rok nám do obsahu balíčka prispeli niektoré zbory ECM i jednotlivci. *Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevôľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh.* (2Kor 9,7) Všetkým darcom úprimne ďakujeme!

Luboslav Sirkovský



Červené čižmičky v Seredi

Nedeľné popoludnie 17. decembra 2017 sme mnohí prežili spolu v modlitebni v Seredi v radoch a vďačnosti. Vianočná zvesť o najväčšom Dare znela v piesňach aj v príbehu na vianočnom koncerte, ktorý sa konal už 16.-krát. Ďakujeme Pánovi Ježišovi za možnosť o Ňom hovoriť aj formou scénky s názvom Červené čižmičky, za zúčastnené deti z detského domova, za pani vychovateľky, ktoré nám každý rok veľmi ďakujú, že sme ich pozvali. Ďakujeme úžasným talentovaným mladým ľuďom zo Sládkovičova, Trnavy a Serede. Príbeh, ako sa zmenil život obuvníka Hansa, mnohých dojal. Veľká vďaka patrí aj sponzorom, ktorí štedro darovali, a všetkým, ktorí pomáhali, aby sa koncert mohol uskutočniť.

Elena Tagajová



Vianoce ako príležitosť odovzdať prijaté

Vianočný čas vníma väčšina ľudí ako iný, niečím výnimočný. A nemyslím len na tú atmosféru, trblietky na stromčeku či typické vianočné jedlá. Vianoce sú o Dare; o tom najväčšom. Dare, ktorý je rovnaký pre všetkých, daný v rovnakej miere, bez našich zásluh – Boží Syn nám bol darovaný na odpustenie hriechov. O tomto sme mohli svedčiť aj počas štedrovečnej bohoslužby v domove sociálnych služieb Betánia, ktorý pravidelne navštevujeme. Máme radosť, že posolstvo evanjelia môžeme niesť aj tým najstarším a najopustenejším. Spolu s naším dorastom sme obyvateľom tohto zariadenia pripravili program, priblížili a sprostredkovali večnú pravdu, ktorou je Božia láska a starostlivosť. Nechýbali ani vianočné koledy a prekvapenie v podobe vianočných balíčkov.

Ďakujeme Bohu, že na ceste do nebeského kráľovstva môžeme kráčať a rásť spolu s tými, ktorí majú v tvári múdrosť vrások a v nohách plynulosť času.

Ivan a Lucia Lukáčovci

Blahoželanie

V januári oslávila svoje 65. narodeniny naša sestra **Miroslava Procházková** zo zboru Bratislava-Staré Mesto.

Milá naša sestra, prajeme Vám veľa Božieho požehnania, lásky a pokoja. Nech ste aj naďalej zdrojom pokoja a svedectvom viery v Pána Ježiša pre svoju rodinu, no aj pre ľudí, ktorých stretávate vo svojej službe.



Prinášame Jeho lásku

V dnešnej dobe sa dá pomáhať ľuďom v núdzi rôznym spôsobom. Som vďačná, že sú v našich zboroch ľudia, ktorí majú otvorené srdce, ruky a peňaženky. Na výzvu s názvom *Potešme na Vianoce deti v Gerlachove a v Kapušanoch* zareagovali oslovené zbory na západe Slovenska a prispeli do vianočných balíčkov buď ako zbor, alebo ako jednotlivci. Zbory kúpili zubné pasty, školské potreby, uteráčky... Jedna kazateľka ušila pre prváčikov v Kapušanoch vrecúška na prezuvky. Som rada, že sme mohli prejať aj týmto spôsobom náš záujem o iné zbory. Nech nás i naďalej vedie Kristova láska (2 Kor 5, 14)...

Diakonii ECM môžete znova darovať 2 % z dane

Minulý rok sme z darovaných 2 % podporili viaceré miesta, kde slúžime: pripravili sme hygienické balíčky pre nocľaháreň v Trnave, školské potreby pre deti v Gerlachove; vianočné balíčky pre detský domov v Seredi, pre dva domovy sociálnych služieb v Bratislave a pre domov sociálnych služieb v Kapušanoch. Klientom v stredisku Teen Challenge (práca s drogovou závislosťou) sme k balíčkom pribalili aj Heslá, čítanie na každý deň. Pred Vianocami sme darčekom potešili aj deti, ktoré chodia do zborov v Michalovciach a v Slavkovciach.

Ak chcete podporiť túto službu, môžete tak urobiť aj darovaním 2 % zo svojich daní. Ďakujeme všetkým, ktorí sú v tejto službe s nami!

Názov organizácie: Diakonia ECM
Sídlo: Panenská 10, 811 03 Bratislava
Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti
IČO: 30858798
Číslo účtu IBAN: SK478330000002601111768

za Diakoni ECM Milena Belková

Svetlé chvíle v ťažkých časoch



Brat Ivan Jánoška, dlhoročný člen zboru Bratislava-Staré Mesto, nás opustil v decembri 2017. Jeho dcéra Ingrid v zbere vydala krásne svedectvo o poslednom roku, ktorý prežila so svojím otcom.

Drahé sestry a bratia v Kristu, s pokorou pred vami vzdávam vďaku Bohu za všetko, čo pre nás učinil. Tí z vás, ktorí ste boli v situácii, že ste odprevadili na poslednej ceste niekoho, koho ste veľmi ľúbili a vážili si ho, iste viete, aké chvíle sme prežili a prežívame.

Miesto po ocinovi na tejto zemi, posteľ, kde ležal, i kreslo, kde sedel, ostalo prázdne. Miesto, ktoré mal v našich srdciach, je však plnšie ako predtým. Vieme, že riešenie, ktoré navrhol a realizoval Boh, bolo tým najlepším riešením, aké bolo možné.

Nikdy som sa nepýtala: Prečo? – Nepovažovala som to za dôležité –.

Odkedy ocinovi diagnostikovali rakovinu pankreasu, som sa však modlila, aby mi dal silu a múdrosť, ako možno čo najlepšie urobiť, aby som s ním, s maminou a s mojou rodinou (myslím manžela a dcéru) mohla prežiť krásne chvíle. Boh nám daroval jeden prenádherný rok s naším ocinom. Možno to znie svetsky, ale dal mi k dispozícii

auto, aby sme mohli uskutočniť krásne výlety a vidieť i také miesta, ktoré rodičia predtým nenavštívili. Naučili sme sa tešiť z každého dňa, ktorý sme dostali od Boha ako bonus. Nie každý s touto diagnózou ich totiž dostal toľko. Posledný, ten najťažší mesiac nám dal Boh množstvo darov. Jedným z nich je sila lásky v rodine, ktorá sa zúročila práve v poslednom období. Mamine a mne dal Boh silu a múdrosť, že sme bez rozmýšľania prijali návrh lekárov, a to domáci hospic. Nemali sme ani tušenie, čo nás čaká a ako to bude prebiehať. Jednoducho sme dôverovali Bohu. Môj manžel a dcéra nám pritom boli neustálou oporou. Ďalším z úžasných darov je, že nám Boh poslal množstvo skvelých ľudí, ktorých nebudem, s vašim dovolením, menovať, aby som náhodou na niekoho nezabudla. Zistila som totiž, že ich je tak veľa, že by som asi nedala bratovi Ivanovi Lukáčovi dostatok času na kázeň. Všetci títo ľudia nám pomohli zvládnuť situáciu, ktorá bola napísaná v scenári nášho Stvoriteľa. Nestojím tu preto, aby som popisovala, čo sa dialo. Stojím tu preto, lebo považujem za správne vyjadriť Bohu vďaku za to všetko, i za vaše modlitby. Veľmi si to vážime.

Z celého srdca prajem každému jednému z vás a taktiež sebe, aby bol k nám Boh milostivý, dal nám múdrosť uvedomiť si, že v akejkolvek situácii sme, On stojí pri nás a má naozaj vždy len to najlepšie možné riešenie.

A na záver si z posledných slov môjho otca, ktoré zazneli aj na pohrebe, dovoľm citovať: *Želám vám vo vašom živote čo najviac svetlých chvíľ a úspešných riešení prichádzajúcich problémov.*

Ingrid Alföldyová
(Jánošková)



Premena na stanici

Čakám na hlavnej železničnej stanici, odchádzam na Moravu. Čas trávim v útulnej staničnej kaviarničke popíjaním kávy. Je tam zopár ľudí a pani, ktorá obsluhuje, je veľmi príjemná. Prišiel pár, žena a muž, pôsobili ako bezdomovci. Sadli si a objednali si víno. Odrazu pokojnú atmosféru začne narúšať diabol. – Vybral si rýchlu cestu – cez alkohol. Žena slovne zaútočí na oproti sediaceho muža. Neustále ho ponižuje a používa tie najhrubšie nadávky. On spočiatku ticho sedí, napätie sa však stupňuje; nevydrží a vracia jej to. Odsudzujúce pohľady prítomných sa upriamili na nich. Pani, zodpovedná za chod kaviarničky, začala byť nervózne bezradná. Bolo načase zavolať staničnú políciu. Pozorovala som situáciu, no odrazu moje kroky smerovali k panej, ktorá v alkoholovom opojení nevedela ovládať zlo, čo prúdilo z jej úst. Ruku som jej položila na plece a ona sa na mňa pozrela. Bola som pokojná, bola som tam pre ňu. Slová išli z mojich úst, nepamätám si presne aké, ja som si ich nevymyslela. Pani sa postavila a začala ma objímať so slzami v očiach. Pozvala som ju k môjmu stolu. Otvorila svoje zatvrdnuté srdce do príbehu; hnev sa začal vyplavovať cez slová – najprv tvrdé a ťažké, no postupne sa odľahčovali, ako keď vyhadzujete nepotrebné závažie z koša lietajúceho balóna. O chvíľočku už mala pocit ľahkosti, pretože som jej venovala láskavú pozornosť – vypočula som ju. Ako málo treba – IBA sústredene upriamiť celú svoju pozornosť v správnom okamihu na druhého. Človek pocíti prítomné šťastie, že niekomu predsa na ňom záleží. Voláme to Ľudskosť. Neváhala mi ukázať fotoknihu; svoj životný príbeh, kde na fotogra-

fiách bola jej dcéra s deťmi aj syn s rodinou. Sú pozhnaní telesným zdravím aj materiálnou hojnosťou tohto sveta. Vlastnia veľké domy, autá a majú šťastný život. Netrpia. No ona mala pocit, že je tou najnešťastnejšou ženou na zemi, pretože sa musí starať o svojho brata. Trpela duševne, utápala sa v alkohole, no stačilo ju povzbudiť a ukázať jej, že má za čo ďakovať. Povedať jej – buď vďačná Bohu a oslavuj Ho! Preto, aby si uvedomila svoje šťastie, som uviedla prípad mojej skvelej mamy, ktorá v mladosti doopatrovala svoju starú mamu po mŕtvici a donedávna sa starala aj o chorého otca, dochádzala za ním. Má tri dospelé deti. O dvoch synov sa stará doteraz. Najstarší je ťažký schizofrenik. Mladší zostal bývať s rodičmi, aj pre fyzické a psychické ochorenie. Ja mám manžela nepraktizujúceho katolíka. Taktiež nie je jednoduché žiť s ním v jednej domácnosti. Bola až zarazená; pýtala sa ma, ako sa to dá zvládnuť. Odpovedala som: „S vďačnosťou. Prijala som Ježiša do svojho srdca.“ Nastalo zvláštne ticho.

Pani majiteľka sa podchvíľou obávala; mala strach, že sa situácia zvrtnie k najhoršiemu, no akoby zázrakom sa všetko premenilo na príjemnú atmosféru. Zahrala som na pišťalku – koncovku. Slzy šťastia a nekončiaci prúd slov vďaky z úst už prebudenej ženy boli dôkazom stále prítomného Ježiša medzi nami. Pohár vína už nedopila... rozlúčili sme sa. Odišli sme s radosťou v srdci.

Veronika

Štvrtkové stretnutia kresťanov ECM v Pezinku sú pre mňa vždy poučné, dávajú mi svetlo a nádej do života.



Volám sa Lenka Procházková, mám 41 rokov, som takmer 18 rokov vydatá za Roba (rodeného Tuhovčák ☺) a máme spolu dve deti: Stelu (14) a Lukáša (6).

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Z úplnej metodistickej kazateľskej rodiny – otec Pavel, mama Vlasta, sestry Dana a Kamila a brat Dominik. Ja som z nás štyroch súrodencov najstaršia.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Keďže otec je dlhé roky kazateľom, rodičia nás všetkých viedli od útleho detstva k viere. Pokiaľ sme neboli chorí, nikdy sme nechýbali na bohoslužbách. S tým súvisí i to, že po vzore rodičov som sa naučila finančne podporovať zbor a prácu cirkvi a taktiež sa aktívne zapájať do služby. A tieto zvyklosti vnímam vo svojom živote ako veľké požehnanie.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Myslím, že jeden čas ma fascinovali policajti a smetiari. Potom neskôr som chcela byť lekárou.

Vyvedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Na základnej škole sme zvykli mať mliečnu desiati. Mlieko v plastových vreckách. Samozrejme, keď prišla prichuť, ktorú sme veľmi nemu-

seli, napríklad citrónová, tak to lietalo po triede. Keďže som bola slušné dievča, do tohto som sa nezapájala. Vlastne zapojila som sa len raz a nedopadlo to veľmi dobre. Dotáhovali sme sa pre niečo so spolužiakom a on na mňa vylial to mlieko, čo ma veľmi nahnevalo, a ako utekal a smial sa, tak som smerom na neho mlieko hodila. Pristálo nad dverami, do ktorých práve vošla (súdržka) učiteľka. Veľmi ju to síce neobľúbilo, ale nahnevaná bola riadne, a to bolo asi jediný raz, čo som sa ocitla v riaditeľni.

Ako dlho pracujete v ECM?

V ECM pracujem 23 rokov. Najprv som robila v našom Vydavateľstve ECM preklady a sadzby, potom som sa začala venovať tímom z USA, ktoré prichádzali na misiú a potrebovali pomoc organizačného charakteru a tiež s komunikáciou. Roky tiež robím sadzbu Ohniska, i toho, ktoré práve držíte v rukách ☺.

Čo je na vašej práci najkrajšie a čo najťažšie?

Najkrajšie je to, že môžem slúžiť Bohu tým, čím ma obdaril.

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rada zmenili?

Páči sa mi to, ako je ECM celosvetovo prepojená, myslím, že sme z tohto aj na Slovensku prijali mnoho požehnaní. S tým sa však spájajú aj určité úskalia.

Ako ste sa obrátili ku Kristovi?

Keď som mala 14 rokov, boli sme na cirkevnom tábore v Poušti v južných Čechách a pri večerných modlitbách v skupinke vonku v lese som prežila zvláštnu blízkosť Pána Ježiša. Úprimne som Mu vyznala svoju hriešnosť a veľmi intenzívne som pocítila to, že zomrel aj konkrétne za mňa a túži, aby som s Ním mala osobný vzťah.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

Vždy, keď sme chodievali s chváliacou skupinou slúžiť na koncerty či evanjelizácie, bol to výnimočný čas.



Máte obľúbenú knihu, ktorá vás vie povzbudiť v službe?

Ani nie, na povzbudenie čítam skôr nejaké zamyslenia na internete alebo počúvam rozhovory so zaujímavými ľuďmi. Čo sa kníh týka, mám rada skôr fikciu, detektívky alebo aj historické romány, proste niečo ľahké na odreagovanie sa. Mojmimi obľúbenými autormi sú Dan Brown a John Grisham. Jedna z najlepších kníh, aké som kedy čítala, bola kniha Exodus od Leona Urisa.

Ktorá je vaša obľúbená biblická postava?

Neviem, či by som povedala, že je obľúbená, ale viem sa dobre stotožniť s Martou, i keď by som bola radšej ako Mária. Stále je na čom na sebe pracovať ☺.

Ako trávite voľný čas?

Športujem, čítam a radi hráme s rodinou spoločenské hry.

Ktorý predmet v domácnosti máte najradšej a prečo?

Vysávač, lebo mám rada čisto.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Veľmi sa mi páčil americký Portland. Toľko zelene a najmä stromov sa vidí v málokterom veľkomeste. Zaujímavá je aj oblasť v Severnom

Írsku, ktorá sa nazýva Giant's Causeway.

Kam by ste chceli cestovať?

Do Austrálie.

Obľúbené jedlo?

Cestoviny s nivovou omáčkou a grécky šalát.

Čo vás vie najviac nahnevať?

Keď si ľudia neplnia svoje povinnosti. A tiež odvrávanie detí.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Vie ma potešiť veľa vecí, niektoré sú aj dosť prízemné, napr. pekné počasie ☺. Ale počas Vianoc ma potešilo, že dorast od nás zo zboru išiel slúžiť s kazateľom do domova dôchodcov.

Čo by ste rada odkázali našim čitateľom?

Čítajte aj naďalej náš najlepši slovenský metodistický časopis ☺. Ale hlavne – prispievajte doň!

Prázdné sánky

Bolo to minulý rok v januári, keď napadol sneh a všetci sa tešili, najmä deti. V to ráno som zametala sneh na chodníku pred našim domom. Jeden mladý pán ťahal na sánkach dve deti. Na konci našej ulice je škôlka, tak som si myslela, že ich tam vezie. Bola to pravda. O chvíľu išiel naspäť, tak som sa mu prihovarila: „Teraz sa vám ľahšie ťahajú tie sánky, keď sú prázdne.“ On odpovedal: „Áno, ľahšie, ale je mi smutnejšie. Radšej by som mal svoje deti pri sebe.“

Dojal ma tento krátky „príbeh“ na ulici. Možno by mohol byť tento otec príkladom mnohým z nás rodičov, že chce byť čo najdlhšie so svojimi deťmi; to je veľmi prospešné pre vývin dieťaťa v každom období. Kiežby bolo viac takýchto rodičov!

Milé deti,

v žalmoch sa nám Boh predstavuje ako SKALA.

Tá je častokrát pre človeka miestom, kde sa môže ukryť v čase búrky, ale i miestom odpočinku po dlhej ceste. Je tvrdá a nepohnutelná a ponúka stabilné miesto.

Správne dokonči vetu – v rámečkoch s kruhom nájdeš všetky písmenká na jej znenie.

ISTATO LRKÁE SKÁLA MŠIELYNAK PASIETR VAŤÍZ UČÍENK BRÝOD	☐ ☒ ☒ ☐ ☐ ☐
	☐ ☐ ☐ ☒ ☐
	☒ ☐ ☐ ☐ ☐
	☐ ☒ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☒
	☒ ☐ ☐ ☐ ☐ ☒ ☐
	☒ ☐ ☐ ☐ ☐
	☐ ☐ ☐ ☒ ☐ ☐
	☐ ☐ ☐ ☐ ☒

BOH JE AKO SKALA.

pripr. Henrieta Kocevo

Nikto nech tebou nepohŕda pre tvoju mladosť. Ty sa však staň pre veriacich vzorom v reči, správaní, (tajnička).							Pomôcky: rats, aer eseri Adlo	ostrov v Tichom oceáne	2	South Africa Airlines
							Okr. voj. správa na spol. účet (obch.)			
Autor: RINGO	spevohra	1	starorímsky pozdrav	horúčaš, spara (expr.)	Pomôcky: ikavec silik, Aar	vojenská predajňa ampér- godina				
severské mužské meno					značka francúzskej horčice					
namyslená žena (pren.)					farbivo (zn.) meno he- rečky Ra- paičovej					orol (nem.)
ruskí revolucio- nári						sídlo v Turecku žen. meno (29. 4.)				
Rómsky kongres			značka bezp. dverí slovná pomoc				tu máš kokosové vlákno			
vzduch (gréc.)				Adult Education solmizačná slabika			krik Hardnes Brinell			
Pomôcky: Orona ameto koir	umelý násyp pasca (čes.)				pozdrav mladých vylieval					veršovaná hrdinská epopeja
dal do ruky						remence na bičiskách klavír (skr.)				
značka čistiaceho prostriedku				inventárna komisia had z kni- hy džunglí			Requiescat in pace! náš rázo- vitý kraj			
existuješ			úbytok na váhe hodvábna tkanina				sobota ruský režisér			
kresal						potkany (angl.) rival				
Pomôcky: hena Tava	Mária (dom.) kilotona				nasávalo nikdy (bás.)					športový klub v Miláne
kapustovitá zelenina				novosť, čerstvosť						
pritkanie				vták z rodu piniek						

Rozlúčili sme sa...

Sestra **Margita Ollerová** odišla do večnosti 10. 12. 2017 vo veku 91 rokov.

Posledná rozlúčka sa konala v Sklenom a vykonal ju brat superintendent Pavel Procházka. Spomienka na život sestry Ollerovej je na strane 4.

Do večnosti odišiel aj brat **Peter Hlavna** z Piešťan vo veku 45 rokov. Brat Peter bol prvým členom misijnej práce, ktorú začali manželka Kornélia a Michal Francistyovci v Piešťanoch. Posielali sme mu Ohnisko a on vždy reagoval na krížovky, oznamy, alebo len tak napísal list, kedy sa bude pokračovať vo vypráťvaní skladu diakonie. Bol ochotný pomáhať. Jeho nečakaný odchod nás prekvapil. Myslíme v modlitbách na jeho rodičov a zarmútenú rodinu, aby ich Pán Boh posilňoval.

Národný týždeň manželstva

12. – 18. február 2018

Téma:

MANŽELSTVO – UMENIE LÁSKY

Národný týždeň manželstva (NTM) je týždenná iniciatíva na podporu manželstva, ktorá prebieha v týždni osláv sv. Valentína – čoraz obľúbenejšieho sviatku spájaného s láskou a partnerskými vzťahmi. Cieľom NTM je **propagovať a podporiť manželstvo** ako vzácnu hodnotu pre moderného človeka. **NTM vytvára priestor**, kde si môžeme pripomenúť, že spokojné manželstvo nie je samozrejmosť, ale vzťah, ktorý by sme mali rozvíjať.

Kalendár ECM

23. 2. 2018

Vzdelávacie stretnutie na tému Učenie
Michalovce a Sereď (10.00 – 16.00)

12. 3. 2018

Bratislava: **Zasadnutie Rady SO ECM**

22. – 24. 4. 2018

Smilovce: **Jarné stretnutie stanovák**

22. – 23. 5. 2018

Bratislava: **Stretnutie superintendentov**

25. – 27. 5. 2018

Bratislava: **Výročná konferencia**

22. 6. 2018

Oblasťná konferencia (miesto zatiaľ neurčené)

29. 6. – 3. 7. 2018

Račkova dolina: **Letný pobyt stanovák**

Krížovka

Krížovka z vianočného čísla bola úryvkom z básne Ruth Grahamovej (manželky evanjelistu Billyho Grahama): *Raz možno budeme mať menej: menej nepokoja, bremien a zmätku, a vlastne budeme mať viac: viac jednoduchosť a slobody od nánosov stáročí; aby sme videli Toho, na koho ukazovala hviezda i anjeli.*

Ďakujeme všetkým, ktorí sa do lúštenia zapájajú, a aj pánovi Štrofekovi za ochotu krížovky vytvárať.



Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ